Elias ska bli präst

Hänryckningens tid är inte bara konfirmationer och studentexamen. Det är också en tid då präster vigs. Den 10 juni vigdes tio präster i Stockholms stift. Elias Eriksson är en av dem.

Foto: Karolina Adlarson

Elias Eriksson är en av tio präster som vigdes i Storkyrkan den 10 juni. Han har läst tre år på Johannelunds Teologiska Högskola och lika många år vid Uppsala Universitet. Nu startar han adjunktsåret med att tjänstgöra i Domkyrkoförsamlingen under sommaren följt av en tjänst i Tullinge kyrka i Botkyrka församling.

Ungdomsverksamheten var starten

Det var när Elias konfirmerades i Kummelby kyrka som han kom in i kyrkan. Han har alltid haft en aning om Gud alltsedan han var barn, men det var ungdomsverksamheten i församlingen som fick honom att bli aktiv. Hur kom det sig att du läste till präst?
– Det korta svaret är att jag tror att Gud ville det. Jag fick olika föraningar genom bibeln, böner och vänner. Jag tyckte att det var roligt att undervisa och själavårda och jag jobbade som lärare också, men det var alltid något som saknades. Med tiden växte allt annat bort och kvar fanns bara detta.

Elias kall

Att bli präst är ett kall. Kan du förklara ditt kall?

– Jag tror att Gud leder oss. Först kallar Jesus oss till honom. Alla har en funktion. Att vara präst är speciellt för mig, även om det är dåliga arbetstider och så. Sedan var det en kallelse från kyrkan, både av vänner och genom en bekräftelse att jag skulle bli präst. Till sist var det den helige ande som gav mig en väldigt stark upplevelse av att det bara är det här som gäller.

Hänger inte av sig yrkesidentiteten

I det svenska arbetslivet har det skett en svängning från att man är sitt yrke till att man jobbar som det. Att vara präst är något man är hela tiden och ingenting man hänger av sig när man tar av sig prästkappan. Vilka förväntningar har du på prästidentiteten?
– Vi har en funktion som inte slutar när vi slutar för dagen. Det är för mycket ”på riktigt” för att vi ska göra en sådan uppdelning. Prästlöftena är livslånga och det är också lojaliteten till kyrkan och de församlingar som vi finns i. En grundläggande förståelse för att Gud bär oss är nödvändig, utan den skulle det inte gå att vara präst.

Absolut tystnadsplikt

Efter prästvigningen kommer Elias att komma in i nya församlingar för att verka som präst och det kan kännas pirrigt. Det finns en hel del pirr i hela sammanhanget. Hur har du förberett dig för den absoluta tystnadsplikten?
– Det är en av de bästa funktionerna i kyrkan tycker jag. På Johannelund har de varit riktigt bra på att förbereda oss för tystnadsplikten till exempel genom att vi fått prata med präster som jobbar där den sätts på sin spets. När man får ta emot tuffa saker under tystnadsplikt behöver man ha ett eget böneliv och ett sammanhang som bär en själv.

Hur känns det?

De är bara de sista dagarna kvar inför prästvigningen och ett långt och förhoppningsvis fruktbart yrkesliv som präst väntar. Hur känns det?
– Jätteroligt. Det är lätt att fastna i akademin, men det var ju det här som var anledningen till att jag började läsa för sex år sedan.

Helena Thorén

Kort om Elias

Namn: Elias Eriksson
Ålder: 30 år
Bor: Sollentuna
Familj: Fru Annika, två barn 3,5 och 1,5 år
Tidigare yrken: Musiklärare, gitarrlärare, elevassistent och församlingsassistent
Församlingserfarenhet: Konfirmandledare för 15 kullar, suttit i kyrkorådet senaste mandatperioden, sitter i kyrkofullmäktige för POSK, kafévärd för Café Källan och spelar fotboll på fredagar
Intressen: Golf, löpning och litteratur och väldigt mycket familjen
Bästa bibelcitat just nu: ”Tänk inte mer på det förgångna. Nu gör nytt. Det spirar redan. Märker ni inte det?” (Jesaja, 43 18-19)
Favorittid under kyrkoåret: De ger en helhet, den tid vi är i just nu med pingst och treenigheten samt Apostlasöndagen
Högtid du gillar: Jag tycker mycket om julen med familj, vänner och kyrka